

Vážené členky a vážení členové akademické obce FAMU,

v neděli 7. února jsem od novinářky Mirky Spáčilové obdržela k vyjádření dopis některých vedoucích kateder a garantů studijních programů, který je adresován členkám a členům akademické obce. Myslím si, že je důležité, abych se vyjádřila nejdříve vám.

I.

Dovolte mi úvodem shrnout to podstatné včetně určitého návrhu cest do budoucna a možných řešení a míst ke klidnému pokračování diskuse.

Za nejdůležitější považuji to, že si nikdo z vás, studentů a studentek, pedagogů a pedagožek, nemusí vybírat žádnou „stranu“. Nemusíte vstupovat do dílčích sporů, které ve škole probíhají, a které jsou někdy možná zbytečně naddimenzované či historické, jiné ale nakonec konstruktivní. Možná se na této škole příliš dlouho uvažovalo v dichotomiích – vedení vs. vedoucí kateder, umění vs. řemeslo, senát vs. děkan atd. Ale na tuto hru nemusíme přistoupit a můžeme znovu vnímat FAMU jako jedno společné místo, kde spolu mluvíme o věcech, na nichž nám záleží. Diskuse na vysokoškolskou půdu patří a jako členové a členky akademické obce máte samozřejmě právo vyjadřovat názory, ne/souhlasy, podněty, kritiku. Ideálním nástrojem pro jejich komunikaci a hledání řešení je Akademický senát FAMU, případně další orgány - podle toho, čeho se váš podnět týká. Na druhou stranu jsme na FAMU všichni především proto, abychom zde učili a učili se. Orgány naší školy mají demokraticky rozděleny své pravomoci a jsou zde od toho, aby rozličné typy situací řešily. Proto je mi líto, že se tato komunikace započala mailem různým adresátům ve škole i mimo ni a že jsem proto nucena na ni reagovat podobně skrze mail. Svou odpověď tedy záměrně dělím do tří částí. V této první se snažím shrnout svůj postoj a návrh dalšího postupu. Ve druhé, poměrně dlouhé části pak reaguji na mnoho jednotlivostí ve zmíněném dopise bod po bodu. Ve třetí pak ukazuji, že škola funguje, že si v této těžké době vzájemně pomáháme a že se dokonce daří rozvíjet ji. Je v pořádku, pokud onu druhou či třetí nebudete chtít číst.

Hlavní problém zviditelněný dopisem podepsaných vedoucích kateder a garantů/ek vidím ve způsobu komunikace. A neberu ho na lehkou váhu. Zázračné okamžité řešení asi neexistuje, ale navrhuji, abychom se vrátili k trpělivé, argumentované diskusi, kdy si vzájemně budeme opravdu naslouchat. Jako první krok směrem k vám koncem týdne vyhlásím další „setkání s děkankou“, kde budeme i s proděkany k dispozici k jakýmkoliv otázkám či podnětům. S vedoucími kateder budeme spolu mluvit na dalším kolegiu, které je již naplánováno na 24. února. Je naplánováno setkání Akademické obce FAMU na 24. února v 18h. To by se ale mělo plně soustředit na prezentace kandidátek a kandidátů do Akademického senátu FAMU a Akademického senátu AMU. Pokud by byla potřeba pokračovat v diskusi, nejen o 9 bodech z dopisu, mohu pak vzápětí svolat další plénum AO.

II.

Konkrétně k textu „9 problémů FAMU“:

Tuto podobu shrnutí zavádějících i nepravdivých informací považuji za nešťastnou a způsob, jakým proběhla distribuce tohoto dokumentu a jakým byli zejména studující vystrašeni, za neodpovědný až destabilizující. Nevím, je-li to součástí pozice a narativu některých kandidátů a kandidátek do senátu, anebo pouhá komunikační neobratnost. Zvláště v době, kdy potřebujeme naopak více ohleduplnosti a konstruktivně se soustředit řešení.

Na textu mě obecně zarazilo a zneklidnilo zejména:

- - Obsahuje velké množství nepravd. V několika případech omyly či dílčí informace, které vytvářejí zavádějící obraz popisovaných kroků. Mnohé z toho je přitom jednoduše prokazatelné třeba zápisy ze

zasedání orgánů školy. V některých bodech jde o prostou neznalost vnitřních předpisů a legislativy, kterou by šlo snadno vysvětlit, kdyby se na mě signatáři/ky obrátili (samozřejmě rozumím, že nikdo neznáme nazpaměť všechny vnitřní předpisy).

- - Obsahuje opakovaně vyjadřované obavy ze změn, které nastávají či mají nastat, a které jsou signatáři/kami vnímány jako cosi, co bude nějak zneužito proti nim. Je nesmírně těžké vyvracet čistě spekulativní obavu z něčeho, co se reálně nestalo, ale třeba jednou by se mohlo, podle podepsaných, stát. Vnímám ale jako výzvu pro sebe samotnou pokusit se ony změny komunikovat trpělivěji a jejich přínos lépe vysvětlit.

- - Zarazilo mě, že jsou v dopise za zásadní problém označovány záležitosti, které byly ve skutečnosti prodiskutovány a často schváleny všemi příslušnými orgány, mezi něž kolegium děkanky ne vždy spadá. Problematizována v dopisu tedy leckdy ve skutečnosti není ani tak práce moje a práce proděkanů a proděkanky, ale prakticky všech orgánů školy od akademického senátu, přes uměleckou radu až po rektorátní radu pro vnitřní hodnocení, která schvaluje akreditační spisy.

Na začátku dopisu uvedená obecná výtka ohledně nefunkčnosti kolegia je těžko pochopitelná, neboť existují jasné důkazy: zápisy z kolegia, veřejně přístupné komukoli včetně studujících, které podrobně ukazují, jak často kolegia probíhají a jaké množství agendy se na nich diskusně řeší, i kolik konstruktivních nápadů kdo do diskuse přináší – viz: <https://www.famu.cz/cs/uredni-deska/zapisy-z-jednani/kolegium-dekana/kolegium-2020/>.

Lze se snadno přesvědčit o tom, že od mého nástupu probíhají kolegia s vedoucími kateder ve skutečnosti mnohem častěji než dříve; na podzim, kdy bylo nutné řešit podobu distanční výuky, probíhala kolegia každých 14 dní. Já stejně jako proděkani vedle toho reagujeme vždy co možná nejrychleji i na jakékoli průběžné dotazy, dílčí problémy anebo na občasné hromadné maily posílané signatáři tohoto dopisu od mého nástupu do funkce.

Výuku ztíženou pandemickou situací vnímám celou dobu velmi citlivě a vedení fakulty poskytuje katedrám průběžnou podporu. Komunikace nad nejrůznějšími komplikacemi jak s jednotlivými vyučujícími, tak s vedoucími kateder je doložitelná mnoha korespondencemi a podpora zejména vedoucím kateder byla i s ohledem na momentální ztížené okolnosti poskytována jak organizačně (viz zápisy kolegia), tak materiálně (viz 17 učeben vybudovaných pro distanční a hybridní výuku, dokoupení střížen k individuálnímu zapůjčení apod.), rovněž také metodicky (viz školení a nabídky individuální metodické podpory distanční výuky), tak komunikačně (viz každoměsíční hromadně rozesílané e-maily s pravidly, instrukcemi a doporučeními; viz s katedrami společně vytvořený semafor výuky pro stupně 3, 4 a 5, aby byla podoba výuky všem studujícím i vyučujícím dobře srozumitelná).

(1)_a

Když jsem 20. května 2020 nastoupila, měla jsem tři priority: Kontaktovat všechny vedoucí kateder, abych zjistila, s jakými obtížemi potřebují pomoci při uzavírání aktuálního, pandemií poznamenaného semestru. To byly moje první dva dny ve funkci. Připravit rozpočet na stávající rok, jelikož jsem nastoupila do rozpočtového provizoria a předchozí vedení nepřipravilo konkrétní kroky reagující na předpokládané úbytky v příjmech (peripetie s rozpočtem jsou popsány v červnových zápisech jednání akademického senátu a také kolegia). A setkat se se všemi zaměstnanci a zaměstnankyněmi, abych porozuměla provozu školy a jejich radostem i problémům hlouběji a individuálně. Zajímal mně pohled předsedy nějaké komise, vedoucí katedry, seniorní pedagožky, stejně jako pohled „řadového“

pedagoga, juniorní vedoucí dílny či personalistky anebo pracovnice hospodářského oddělení. Rozhovory byly zcela dobrovolné, někteří kolegové se rozhodli, že se se mnou nesetkají, což naprosto respektuji. Z těchto rozhovorů byly se souhlasem všech pořizovány zápisy, a to pouze pro moji potřebu, abych důležité věci nezapomněla. 199 lidí, s nimiž jsem se sešla, je hodně. A pro účely zápisu byly, výhradně se souhlasem těch, s nimiž jsem jednala, pořizovány nahrávky. Po vyhotovení zápisů (které dělala externí pracovnice se smlouvou o mlčenlivosti) byly nahrávky smazány. Nikdy, zdůrazňuji nikdy nebyla žádná nahrávka použita proti někomu, ani pro někoho. Na základě 199 rozhovorů jsem vytvořila plán prioritních kroků a také plán nutných analýz, které je potřeba provést, abych mohla navrhnout systematický rozvoj instituce a účinně řešit problémy, s nimiž se kolegové a kolegyně potýkají. Tato aktivita byla někým označena i třeba za „nenormální“, protože bych prý neměla mluvit se zaměstnanci, ale pouze s vedoucími pracovišť. S tím nesouhlasím, jsou pro mě důležité hlasy všech. Mnozí naopak explicitně oceňovali, že je někdo chce vyslechnout, říkali, že je to poprvé, co s nimi děkan mluví, říkali mi nejen problémy, s nimiž se v práci potýkají, ale také velké množství návrhů, jak je řešit. Bylo to ohromně konstruktivní, inspirativní a já opětovně děkuji všem, kteří se mnou mluvili.

(1)_b

Odmítám, že docházelo k záměrným pokusům o dehonestaci pedagogů; u některých zmíněných jmen vůbec nevím, jak a kým měli být dehonestováni. Vůči panu doc. Ivo Mathé jsem já osobně udělala komunikační chybu, když jsem s ním neprobrala předem záměr ukončit jeho působení jako garanta doktorského studijního programu (DSP). Bylo to na počátku mého mandátu, vnitřní předpisy jsem četla příliš doslovně, a tedy neobratně, byla to z mé strany chyba. Tuto chybu jsem veřejně přiznala na mnoha fórech a opakovaně jsem se panu doc. Mathé veřejně omluvila. I zde znovu vyjadřuji lítost a omlouvám se mu za červnový komunikační přešlap. Případ s oborovou radou byl řešený a vyřešený na k tomu relevantních orgánech a doktorské studium nebylo žádným způsobem narušeno. U dvou ze zmíněných jmen jsem si vědoma toho, že jsem kritizovala některé jejich postupy a/nebo navrhovala ukončení jejich působení v některých ze 13 fakultních různých komisí. Kritiku jsem vždy argumentovala a přednášela na k tomu určených orgánech školy. Kritika ale přece nemůže být zaměňována s pomluvou či zneuctěním.

Bývalá vedoucí studijního oddělení Ilona Sejkorová ukončila pracovní poměr na vlastní žádost; jako důvod uvedla v osobním rozhovoru se mnou a studijním proděkanem svůj zdravotní stav. Pokud byl její odchod motivován něčím jiným, pak tyto důvody nikdy s nikým ze současného vedení FAMU nekomunikovala. Když paní Sejkorová vysvětlovala detaily svých osobních důvodů, požádala nás o diskrétnost, kterou dosud s proděkanem respektujeme - nicméně ty důvody jsme pokládali za natolik bezesporné, že bylo naší povinností paní Sejkorovou v jejím přání bezvýhradně podpořit, i když odcházela k začátku září, což je nejobtížnější měsíc v agendě SO.

Jan Čeněk se sám rozhodl odejít ze školy poté, co nastoupilo nové vedení. Bylo mi to líto, usilovala jsem o kontakt či setkání s ním (neznáme se a nikdy dosud jsme se nepotkali), ale nebyla jsem v této snaze úspěšná.

(2)

Podle Statutu AMU i FAMU trvá funkční období vedoucí/ho katedry 3 roky, pak má proběhnout po třech letech vždy výběrové řízení. Pavlu Rejholcovi skončil mandát v červnu 2020 a já jsem mu ho prodloužila bez výběrového řízení, což bylo v rozporu se Statutem. S doc. Rejholcem jsme si tuto situaci otevřeně popsali a konzultovali jsme s právníkem rektorátu (a já také na akademickém senátu FAMU) optimální další postup, jímž bylo ukončení tohoto neoprávněně prodlouženého mandátu a vypsání řádného výběrového řízení, což se děje v současné době. Jinak řečeno, nejen, že jsem se ho nepokusila

nějakým nekorektním způsobem sesadit, ale naopak jsem ho původně jmenovala rovnou, bez výběrového řízení.

Ondřeji Zachovi skončilo jeho tříleté funkční období v září 2020. Jelikož jak mně, tak katedře FAMU International sdělil svůj záměr znovu se o funkci neucházet, požádala jsem ho, aby zůstal ještě do června 2021 v roli pověřeného vedoucího, abychom proměnlivou a nepředvídatelnou situaci na FAMU International navigovali společně. Ondřeji Zachovi toto nastavení vyhovovalo a výběrové řízení bude vypísáno v únoru 2021, aby měl/a nový/á vedoucí dostatek času od něj agendu převzít. Toto rozhodnutí o odložení výběrového řízení a pověření Ondřeje Zacha, které profesně vyhovovalo i jemu, pokládám za manažersky správné a s ohledem na katedru účelné rozhodnutí.

Oba jsem (poprvé na schůzce 16. září) opakovaně vyzývala k tomu, aby se zúčastnili výběrového řízení. Pavel Rejholec souhlasil, Ondřej Zach se již o pozici vedoucího katedry ucházet nechce.

Jak jsem již avizovala, k výběrovému řízení na pozici vedoucího katedry kamery se vyjádřím zvlášť ve čtvrtek.

(3)

Kolegium děkana je dle Statutu AMU (čl. 13, Bod 4) a Statutu FAMU (čl. 5, odst. 3) poradním orgánem děkana. To není nic hanlivého či marginalizujícího. Nevidím rozpor mezi tím, že kolegium je partner a poradní orgán. Zápisy z kolegií jasně ukazují, jak diskusní kolegia jsou. Každý, kdo chce k problematice něco říct či navrhnout řešení, vznést dotazy, poukázat na možné odlišné postupy, vždy dostal prostor. A vše je zachyceno v zápisech. Všimněte si v nich, nakolik je ve studijní agendě, ale i v jiných tématech pro další rozhodování relevantní názor kolegia (namátkově se můžete podívat na témata distanční výuky, sazeb DPP a DPČ, dne otevřených dveří, formy přijímacích řízení, úprav zadání praktických cvičení atd. atp.).

Praktická výuka není dlouhodobě povolena vládními opatřeními (vyjma individuálních realizací) a vedení fakulty postupuje vždy v souladu s aktuálními právními předpisy a opakovaně přicházelo s návrhy operativních řešení pro jednotlivé stupně PES, které byly konzultovány právě na kolegiích. Pro nadcházející letní semestr vedení fakulty po zevrubných rozhovorech s vedením každé katedry během ledna vytvořilo soubor osmi základních bodů změn organizace výuky s ohledem na kumulaci praktických cvičení, která nemohla být realizována. Naopak vedení FAMU je v řešení realizace praktických cvičení proaktivní i na úrovni celé AMU; viz např. zápis z porady studijních oddělení AMU ze dne 21. ledna, bod 10, anebo aktuální dopis pro Ministerstvo školství se žádostí o výjimku pro realizace praktické umělecké výuky, který jsem iniciovala a po diskusi na kolegiu děkanky a následně na kolegiu rektora byl dnes odeslaný panem rektorem.

Podle Zákona o vysokých školách je nejvyšším orgánem školy Akademický senát FAMU, dalšími orgány jsou děkanka, umělecká rada, disciplinární komise a tajemnice. „Kolegium děkana“ je orgán, který se ve vysokoškolském zákoně vůbec nevyskytuje, nejsou mu dány žádné zákonné pravomoci a úloha. Jeho role je definována Statutem AMU a Statutem FAMU. Nicméně na FAMU má kolegium významnou roli. Všechny připomínky členů a členek kolegia jsou debatovány. Ano, některé připomínky a nápady nejsou přijaty anebo nejsou akceptovány v jejich úplnosti a některé z těchto neakceptovaných námitek připomíná i dopis „9 bodů“. Osobně bych považovala za správnější a příhodnější fórum pro řešení nespokojenosti signatářů/ek obracet se s podněty na Akademický senát FAMU. Jak je patrné z jeho zápisů (<https://www.famu.cz/cs/uredni-deska/zapisy-z-jednani/akademicky-senat/zapisy-akademickeho-senatu/>), mnohé v dopise připomínané věci tam byly diskutovány a (vy)řešeny (např. studentské evaluace, herní design, doktorský studijní program, osobní spory minulého děkana atd.). Signatáři dopisu ale bohužel na tento orgán téměř nechodí a neřeší své stížnosti na místě k tomu

určeném, případně prostě neakceptují, že jiné orgány školy mají odlišný názor. Neakceptovat demokraticky rozdílnost názorů a rozdělení pravomocí mezi různé samosprávné orgány školy znamená školu nezodpovědně destabilizovat.

(4)

Souběh dvou studijních programů je v současné době běžný na všech vysokých školách v ČR a je způsoben nedávnou (od roku 2016 platnou) novelizací zákona o VŠ a nutností staré studijní programy reakreditovat; na FAMU panuje tento stav i v BcA a MgA programech, neboť dobíhají staré studijní obory, kde jsou ještě zapsáni studenti, a paralelně již fungují nové studijní programy.

Nový doktorský studijní program (DSP) byl zcela regulérně a napoprvé schválen všemi relevantními orgány školy, včetně Rady pro vnitřní hodnocení AMU. Poskytuje kromě několika obsahových posunů (zejména větší oporu v metodologiích výzkumu audiovizí, systematizaci pedagogické praxe a značný kreditový důraz na předměty spojené přímo s psaním dizertační práce) nově také možnost studovat (a pobírat doktorandské stipendium) čtyři roky.

Od schválení tohoto DSP 28. ledna 2021 proděkanku pro vědu a výzkum kontaktovalo již 8 potenciálních uchazečů/ek o studium, a to ještě ani nezačala propagace přijímacího řízení, což považujeme za velký úspěch (v roce 2020 se do „starého“ doktorského programu celkově hlásilo 7 uchazečů, přijati byli 2, v roce 2019 přijímací řízení nebylo vyhlášeno vůbec).

Komplexní otázkou je tzv. umělecký doktorát, tedy doktorské studium umožňující zakončení studia dominantně uměleckým dílem. Původně jsem nad umělecko-výzkumným doktorátem vyjadřovala jistou skepsi, zejména z finančních důvodů. Snažím se naslouchat jiným názorům a v této věci jsem dala na argumenty členů a členek akademické obce, kteří po tomto typu doktorátu volají. Např. ve své reakci na zprávu pracovní skupiny, která prováděla vnitřní hodnocení stávajícího DSP, z počátku ledna 2021 zcela jasně konstatují, že souhlasím s tvrzením pracovní skupiny a považuji za vhodné, abychom do budoucna akreditovali doktorský program zaměřený na umělecký výzkum. Nicméně si uvědomuji, že tento záměr bude vyžadovat hlubokou a obsáhlou diskusi, neboť bude vyžadovat rozhodnutí, jak mají být doktorandské výstupy uměleckého výzkumu financovány a zda to má být na úkor některých bakalářských či magisterských cvičení.

Dále signatáři vytýkají, že proděkanka pro vědu a výzkum nemá doktorský ani docentský titul. Proděkanka ale doktorský program neřídí. Za doktorské studium je odpovědný jeho garant – předseda oborové rady. Proděkanka má studium na starosti zejména po organizační stránce. Proděkanka Helena Bendová nemá sice titul, ale napsala či editovala několik odborných knih, což nelze říct o většině členů stávající oborové rady; jí vedená doktorandka minulý rok získala prestižní první cenu v celonárodní soutěži Cena Jacquese Derridy s nejlepším projektem v oblasti humanitních a společenských věd.

Členkou oborové rady nového doktorského programu byla Helena Bendová jmenována na základě schválení Umělecké rady FAMU a Rady pro vnitřní hodnocení AMU. Její jmenování je zcela v souladu s vnitřními předpisy školy i Nařízením vlády o standardech pro akreditace ve vysokém školství. Je něco odlišného říct, že se signatářům prostě osobně nelíbí, že v této pozici je, a něco odlišného zavádějícím způsobem sugerovat, že nesplňuje zákonné předpoklady výkonu funkce.

(5)

Od mého nástupu se společně se zahraničním a studijním proděkanem důsledně zabýváme agendou zahraničních studujících, kteří jsou rovnocennou součástí školy. Postupně pracujeme na posílení, resp. vytvoření všudypřítomnosti bilingvnosti ve formální i neformální komunikaci (vnitřní předpisy a důležité dokumenty, veškeré hromadné korespondence z děkanátu, newsletter, facebook). K

problematice zahraničních studujících proběhlo i několik přímých setkání – např. se všemi studujícími programu Montage. Zahraniční studentky a studenti jsou rovněž zváni na setkání s děkankou a připravuje se ustavení studentského ambasadora pro každý z akreditovaných zahraničních studijních programů.

Zahraniční studenti/ky akreditovaných programů mohou čerpat jiné druhy stipendií (fakultní sociální, na vědeckou činnost, za vynikající tvůrčí činnost). To, že nemohou pobírat prospěchové stipendium, není rozhodnutí děkanky – je to dáno Stipendijním řádem AMU.

Společně s proděkany jsme od nástupu učinili mnoho organizačních kroků, které zahraniční studijní programy řeší stejně prioritně jako ty české (např. profesionální propagace přijímacího řízení do těchto programů, revize smluv, online zápis studujících, překlady relevantních dokumentů do ANJ apod.), a rovněž tak důsledně mnohé z těchto činností komunikujeme s vedením AMU, neboť jsou koordinovány na rektorátní úrovni.

Situace zahraničních studentů je obecně shodná se studenty v českých programech. Praktická výuka je v současné době zákonem znemožněna. Proděkan pro zahraniční vztahy společně se mnou a studijním proděkanem situaci zahraničních studentů, i jejich specifické potřeby řeší prakticky nepřetržitě. Vedle toho se věnuje i rozvojovým zahraničním vztahům, které mají výstupy zejména v masterclass významných světových filmařů.

Pokud má kdokoliv z kateder pocit, že je nutné z pozice pro/děkanátu řešit další otázky, průběžně se na zahraničního proděkana obrací a ten problémy důsledně řeší. Ani já ani on tedy nevíme, co přesně signatáři/ky dopisu sugerují, že měl proděkan udělat a neudělal.

(6)

Herní design představuje novou oblast audiovizu, která se rapidně vyvíjí, a FAMU by jako prestižní škola, která má ambici být předvojem v této oblasti, neměla zůstat pozadu. Do výuky jsou začleňovány i seriály, webové formáty, různé žánry quality tv. Herní design je již mnoho let součástí nejvýznamnějších filmových škol ve světě. O obor je velký zájem ze strany uchazečů a uchazeček, které už druhým rokem FAMU dotazují o informace o přijímacím řízení. Při rozšíření a silné pozici videoher v kreativních průmyslech vedení školy záleží na tom, aby vznikaly hry umělecky hodnotné a rovněž společensky odpovědné. I proto budeme vychovávat profesionály v této oblasti, po kterých je navíc velká poptávka na pracovním trhu.

Záměr akreditovat na FAMU nový studijní program Herní design byl (podle mého názoru výborným) rozhodnutím bývalého vedení. Už bývalý děkan na svém kolegiu předestřel věcný záměr akreditace, jehož součástí je představení rozpočtových, personálních a kapacitních parametrů nového programu. Právě skutečností, že Herní design prošel všemi stupni schvalovacího procesu AMU, je zaručena jeho kvalita. Bezmála čtyři roky přípravný tým pracoval na vytvoření akreditace studijního programu, který pak procházel diskusemi a dopracováváním na základě podnětů všech relevantních orgánů. Když byl spis schválen, byl akademickému senátu předložen a jím schválen záměr zřízení pracoviště, které jej bude realizovat (katedra herního designu). Příprava akreditace byla plně financovaná z projektu OPVVV (rozpočet FAMU nijak víc nezatížila), rovněž z tohoto projektu je letos nakupována technika na vybavení potřebné učebny pro katedru. (Pouze pro úplnost dodám, že přijetí prvních studujících do 1. ročníku je jedním z indikátorů splnění závazků operačního programu OPVVV, a kdyby k němu nedošlo, fakulta by se vystavovala vysokému riziku sankce, která by mohla dosáhnout až výše již investovaných prostředků do přípravy.)

U zcela nových studijních oborů je logické a nevyhnutelné, že chybí docenti a profesori, kteří by byli odborníky právě na danou oblast. U herního designu byla tato okolnost opakovaně diskutována s příslušnými schvalujícími orgány, které schválily coby garanta prof. Jana Bernarda – a to zcela v souladu s relevantními předpisy –, nicméně zároveň stanovily, že doba platnosti akreditace bude 5 let, právě s důrazem na to, že se mezitím může habilitovat a stát garantem někdo více profesně propojený s daným oborem. Pamětníci si jistě vzpomenou, že například katedru zvukové tvorby ze začátku vedl profesor z HAMU. Je to přirozený způsob emancipace a autonomizace mladých oborů, které reprezentují rozvoj a nové posuny.

Jak kvalifikovaně rozhoduje a debatuje/debatovala která umělecká rada, se mohou podívat sami čtenáři/ky tohoto textu v zápisech ze zasedání UR. Zápis o rozhodování současné umělecké rady, týkající se herního designu, lze najít pod datem 6. 8. 2020, starší v zápisech z 8. 10. 2018 a 21. 10. 2019 (viz <https://www.famu.cz/cs/uredni-deska/zapisy-z-jednani/umelecka-rada/>).

(7)

Je pro mě nepochopitelné, proč podepsaní považují za zásadní problém ohrožující aktuální fungování školy staré spory bývalých děkanů FAMU, v čem přesně se to dotýká náplně práce signatářů/ek na jejich katedrách, a proč do těchto sporů neustále zatahují mně. V souladu s doporučením Etické komise jsem v lednu vyzvala pana doc. Víta Janečka ke zvážení omluvy. Výsledek EK byl oznámen v lednu, čili považovat za zásadní problém školy, že se tato věc neprobrala na jediném kolegiu, které mezitím bylo, a na němž bylo nutné řešit naléhavé otázky uzavření stávajícího a struktury výuky nadcházejícího semestru, je přinejmenším zvláštní. Prioritou diskusí a řešení musí vždy být studium a výuka.

(8)

Evaluace výuky je významným prostorem pro vyjádření názorů studentek a studentů, aby tyto mohly být zohledněny při úvahách o rozvoji studijních programů. Měly správně probíhat po každém semestru a měly by být automatickou součástí pedagogického procesu. Jsou jinak zaměřeny (pouze na jednotlivé předměty) než vnitřní hodnocení, které se zevrubně věnuje katedrám a studijním plánům i z jiných perspektiv. (Studentské evaluace se v ČR zaváděly na popud MŠMT a Rady vysokých škol. Byly předpokladem v rámci EU pro jednotnou kontrolu vysokého školství. Například jsou předpokladem pro možnost uznání diplomu v zahraničí, toto osvědčení, tzv. Diploma Supplement Label, bylo předáno AMU v roce 2009.)

Dotazníkové evaluace jednotlivých předmětů jsou zcela běžným standardem na českých VŠ již dlouhá léta. Na AMU byly v KOSu zavedeny v roce 2006 (na FAMU viz zápisy z kolegia z roku 2006, kde byly projednávány), existují tedy 15 let a nejde o nic nového. Společně s proděkaný jsme je znovu oživil. Vedoucí kateder byli o evaluacích informováni na kolegiu děkanky 16. prosince 2020 (viz zápis) spolu s informací, že k tématu proběhne v lednu setkání se studentskými ambasadory a ambasadorkami, a s výzvou, aby vedoucí informovali své vyučující, a prosbou, aby podpořili studenty v odevzdání zpětné vazby. Místo toho začali někteří vedoucí v lednu na svých katedrách tvrdit, že o evaluacích neví. Proděkan, který evaluace koordinuje, 15. ledna nabídl vedoucím kateder další setkání, ale jeho výzva zůstala bez reakce. Jelikož jsme vnímali naléhavost další komunikace, tak se 3. února vše projednávalo na kolegiu.

Evaluace nejsou administrativní zátěž, protože do nich katedry nijak nevstupují kromě prostého informování studentů. Jsou klíčovým nástrojem k reflexi studijních programů. A právě i proto, že byl semestr nestandardní, jsou potřeba, protože mohou přinést podnětná zjištění, užitečná třeba i pro úvahy kateder o organizaci výuky v letním semestru.

(9)

Vytváření bezpečného prostředí a zájem o oblast dodržování pravidel pro ohleduplné chování, lidská práva, rovnost, řešení sexuálního obtěžování, zneužívání moci atd. byl jasně deklarován v mojí volební koncepci. Oporou pro studující i vyučující je fakultní psycholožka. Vedle ní jsem zřídila institut ombudsmanky. S tímto institutem není v ČR zatím velká zkušenost, je standardem na zahraničních univerzitách, a to v různých podobách. Pilotní zavedení tohoto institutu je potřeba vyzkoušet a následně (teď je to naplánováno za 5 měsíců) reflektovat. Nebráním se žádným podnětům a případným změnám. Ano, v budoucnosti může být ombudsmanka volená některým z fakultních či rektorátních orgánů. Přiznávám, že ombudsmanku, která má na starosti mediaci neshod či péči o studující se speciálními potřebami, jsem našla i proto, že množství osob, které se v uplynulých 9 měsících obrátily s citlivými problémy a případy přímo na mě, je nemalé, a jednoduše není v mojí kapacitě (a ani bych to neměla dělat), abych je řešila já sama. Vnímám ale nesmírně naléhavě, že těmto lidem z naší fakulty je nutné věnovat pozornost, čas a péči. Model součinnosti fakultní psycholožky a ombudsmanky jsem konzultovala například se sdružením Konsent, které pro naše studující připravilo workshop o předcházení sexuálnímu obtěžování, a má zkušenosti s modely ze zahraničních univerzit. Konzultovala jsem to také s nastupující paní rektorkou, již byl tento nápad pozitivně přivítán a rovněž jej považuje za pilotní projekt, který by se mohl případně rozšířit na celou AMU – samozřejmě po fázi vyzkoušení, reflexe a případného vývoje/změn. Fakt, že se podepsaní obávají, že se uvedený typ problémů na škole začne více řešit, a snaží se studenty, studentky i kolegy a kolegyně přímo odradit od využívání pomoci ombudsmanky, považuji za extrémně problematický.

III.

Z dopisu podepsaného některými vedoucími kateder a garanty oborů to může vypadat, že škola není v dobré kondici a nic se nám od května minulého roku, kdy jsem nastoupila, nepodařilo. Netvrdím, že vše je vždy ideální a nechci zde dělat nějaké selfpromo, ale přeci jen mi připadá důležité pro jakousi emoční vyváženost situace připomenout i něco z toho pozitivního, co se už během té doby uskutečnilo.

Od května 2020 jsme udělali spoustu práce, také společně se všemi vedoucími kateder a případně i garanty studijních programů. S proděkany každodenně kombinujeme krizové řízení v době, kdy se proměňují vládní nařízení, kdy umělecké školství, jehož praktická výuka vyžaduje i skupinové aktivity, bojuje s nemožností těchto realizací, s průběžným řešením „běžné“ agendy a rovněž snahou o kvalitativní posuny a rozvoj. Samozřejmě, že jsem si ten rozvoj představovala rychlejší a rozsáhlejší, ale prioritou musí být, a v každodenní agendě je, co nejdůslednější péče o bezpečnost a zdraví a co nejlepší možný průběh výuky, kterou legálně realizovat lze. Takže jsme před novým semestrem zařídili 17 učeben pro distanční a hybridní výuku, společně s katedrami jsme připravili semafor výuky, který v rozvrzích jasně ukazuje, který předmět bude v jaké podobě vyučován ve stupních PES 3, 4 a 5. Připravili jsme tabulku PES FAMU, vycházející z nařízení ministerstva školství pro vysoké školy. Přípravná fáze mentoringu významných osobností světového filmu využila alespoň momentálně možné podoby online masterclassů (Yorgos Lanthimos, Carlos Reygadas, Albert Serra, Rodrigo Prieto). Připravena a všemi relevantními orgány schválena byla akreditace nového, čtyřletého doktorského studia, tým, který 4 roky připravoval akreditaci nového oboru herní design, dotáhl všechny kroky přípravy až k vyhlášení přijímacího řízení, vedle fakultní psycholožky byl vytvořen institut ombudsmanky pro pomoc s mediací neshod a vycházení vstříc studujícím se speciálními potřebami. Zavedla jsem pravidelná měsíční setkání s děkankou, FAMU news každý měsíc shrnují nejen důležité termíny, ale také dění na škole, a naléhavé informace jsou distribuované emailem všem ve frekvenci 1 – 2krát týdně. Pracujeme na aktivnější propagaci školy, což vedlo už nyní k výraznému navýšení počtu uchazečů a uchazeček na

téměř všech katedrách. V oblasti vědy a výzkumu byly systematizovány okruhy průběžné podpory, byla nově vyhlášena výzva na pořádání studentské konference, nově byla zavedena a udělena cena pro nejlepší diplomovou práci, nově byl vytvořen jednací řád ediční komise a naplánovány ediční řady z oblasti audiovize, jedna z nich s důrazem na jednotlivé filmařské profese. V oblasti zahraniční agendy dochází k systematizaci meziškolních smluv, ke sjednocování smluv se zahraničními studujícími, operativně byly řešeny desítky problémů, s nimiž se zahraniční studující u nás potýkali a v nichž katedry potřebovaly oporu či pomoc vedení. Studijní agenda v době akreditací všech studijních programů je obří a obětavost a systematickosti studijního proděkana vnášejí do organizace studia řád a kvalitu.

Nepřeji si, aby se text „9 bodů“ stal na fakultě zdrojem nespokojenosti a zášti. Opakovaně jsem ho četla, přemýšlela o něm a rozhodla jsem se, že moje odpověď nebude jen pouhým vyvracením kompilátu tvrzení, ale že každý bod pojmu jako vysvětlení problému a pokud to je možné, tak popíšu, jak se může či bude vyvíjet dál. Jsem přesvědčena, že to je konstruktivní cesta. Každý problém lze popsat, nahlédnout z různých stran a nabídnout řešení, o nichž lze se zápletem o věc diskutovat. Svoje odpovědi jsem psala v dobré víře, že signatáři a signatářky dopisu mají vůli problémy řešit a že je nechtějí eskalovat k neřešitelnosti. Těším se na další spolupráci s nimi.

Děkuji vám za čtení a společné promýšlení, vyučujícím za úžasnou energii ve zvládnutí nových podob výuky, studentkám a studentům za spolupráci a komunikaci i neustálý kontakt se školou a mezi sebou navzájem.

Přeji vám i vašim blízkým pevné zdraví.

Text vznikl za přispění proděkanky a proděkanů.

Andrea Slováková

Děkanka

10. února 2021